

Основни термини

Трнеливиот пат на транзиција кој го оди Македонија е пат во непознатото но воедно и пат кон постигнување на повисоки стандарди, реформи во сите сфери на живеењето и нормално пат кон евро-атлантските интеграции што се да подразбираат и вклучуваат тие. Скитајќи по патот секој ден се среќаваме со секакви ситуации кои по правило имаат по неколку можни излезни решенија.

Нашата улога е да одбереме едно од нив, а дали ќе го одбереме вистинското решение или не, е прашање на кое одговор ќе ни даде времето (или веќе ни го дава во некои случаи). Кога не сме направиле вистински избор, веднаш се враќаме назад на поправната клупа, момент кој ни одзема дополнително време, енергија и ресурси но тоа е тоа. Животот е суров.

Отвараме дебати, конфортираме мислења, се препираме и се убедуваме за се и сешто. Некогаш од тоа имаме корист некогаш немаме, но таа е играта.

Пред неколку години, во периодот на првото владеење на народните-демохристијани (како што сами милуваат да се прикажуваат) беше почнат проектот за вклучување на верското образование во јавните училишта (приватни немаме т.е има неколку кои се вон овие дебати). Тогашната иницијатива застана на самиот почеток. Првата утка беше направена со благословот од свештените лица во школските холови на 1 септември, па после тоа следуваа други несмасни потези кои на крај завршија на Уставен суд. Уставниот суд водејќи се по законите и начелата на Уставот донесе одлука дека РМ како секуларна држава не може да спроведе религиозно – верско образование во јавниот систем на школување (основно и средно). Од тогаш поминаа неколку години. Во годината пред избори (последниве) во очајничката борба за останување на власт, владата на Бучковски се обиде да кокетира со верските заедници најавувајќи некаква форма на верско образование во РМ но се тоа беше до изборите и толку.

Новата власт идеата ја доведе до проект кој го турка со сериозност и решителност тоа да биде направено. Кај нив дефинитвно од сите нивни изјави нема дилема дали и кога. Едноставно работата и го чекаат вистинскиот момент кога ќе добиеме верско образование. Е сега каде (основни или средни или и двете) и на кое ниво (одделение – калсови) останува да се види. Дебати околу идеата на оваа Влада има иако најголем дел од нив се сведуваат на стандардното партиско препукување и кокодакање во “макрадули стил” што и не се смета за сериозна дебата, нели.

Нивото на јавната дебата се симнува од сите страни и од разни причини. За субјективните немам намера да коментирам бидејќи тоа се смислени, договорени или порачани опструкции.

Она што е основно, а на кое ретко кој му обрнува внимание на самиот почеток е непрецизната терминологија. Вистинските термини и правилната дефиниција на истите е половина завршена работа. Токму од тие причини се осврнувам на основните поими и разликите меѓу нив.

Имено. Од една страна се зборува за воведување на веронаука, други зборуваат за потребата од религиозно образование, трети бараат да се воведат верско образование, па да се воведат историја на религиите, религија и етика, религиозни науки итн итн....

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com